

gen, slaar jeg dig ihjel, og man saa slaar ham ihjel, saa kan Manden ikke beklage sig over Mangel paa Loyalitet. Men konstitutionelt slaar det ikke til, thi til konstitutionel Loyalitet udfordres der ikke blot Aabenhed. Den høitærede Minister siger: Jeg udtaler aabent og ærlig, at jeg tager alle Pengene, og jeg bryder mig ikke om, hvad I sige, men det er ikke nok. Til konstitutionel Loyalitet hører der ogsaa, at man ikke bruger sin Magt og Myndighed udenfor de Grændser, der engang ere bleene reciperede om konstitutionelle Grændser for en Ministers Ret. Vil den høitærede Minister hellere have, at jeg skulde have brugt et Udtryk som ulovligt, kunde jeg gjerne have gjort det. Men det vilde jeg ikke, fordi det ikke var træffende. Der er Forskel paa, hvad der ikke er konstitutionelt rigtigt, og hvad der er ulovligt. Der er mange konstitutionelle Pligter, som paahvile en Minister, men som ikke kunne skrives ind i Love, eller som der ialtfald kan tvistes om. For Overholdelsen heraf er Ordet Loyalitet meget betegnende. Jeg haaber, at den høitærede Minister forsaar mig; men skulde det overgaa den høitærede Minister, at han ikke vil sige Andet til mig, end hvad der er strengt nødvendigt, saa siger jeg: Det er nok. Hvorfor skal man sige Mere end det strengt Nødvendige? Jeg forlanger ikke Mere. Jeg vilde forresten ønske, at den høitærede Minister vilde give endnu en aaben og freidig Erklæring til sine mange andre, nemlig sige os, hvor han vilde tage de Penge fra; thi saa vilde vi tage det Beløb ud. Nu har jeg været lige saa aaben

mod den høitærede Minister, som han har været mod os.

Suel: Den høitærede Minister mente, at Tidenden vilde vise, at han igaar havde anført Grunde, og det gyldige Grunde for ikke at anvende Noget af Kommunitetets Midler til Musikonservatoriet. Jeg tilsaar, jeg fik det Indtryk, at den høitærede Ministers Villie var den afgjørende Grund i den Henseende; ialtfald tror jeg ikke, at den høitærede Minister idag har givet nogen gyldig Grund for ikke at anvende Kommunitetets Midler paa den anførte Maade. Den høitærede Minister sagde ganske vist, at man maatte være varsom med at anvende Kommunitetets Midler udenfor deres Diemed, og deri kan jeg være enig med den høitærede Minister; men jeg tror netop idag at have paavist, at det, at anvende disse Midler til Musikonservatoriet, vilde være at anvende dem i Overensstemmelse med Kommunitetets Diemed paa Grund af den nære Forbindelse, der er mellem den høiere Musikundervisning og den akademiske Uddannelse, og jeg tror, at den høitærede Minister, naar han hænker denne Sag nogen Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, vil kunne komme til samme Resultat. Det er kun det, jeg havde ønsket, at den høitærede Minister skulde, eller at han ialtfald vilde anføre gyldige Modgrunde imod det, jeg har anført idag. Men det har den høitærede Minister ikke gjort.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 45 til § 21 af Kirke- og Undervisningsministeren, tiltraadt af Udvalget:

I. C. (Understøttelse til Basunist Engelhardt's Enke). (Bet. Nr. 91).
Summen 4,000 Kr. forhøies med 180 Kr.

vedtoges uden Afstemning.

1) Ændringsforslag under Nr. 46 til samme Paragraf af Samme, tiltraadt af Samme:

Samme Konto. (Understøttelser til Forfatterinder). (Bet. Nr. 92).

Summen 12,000 Kr. forhøies med 5,000 Kr.

blev ved et Navneopraab, der foretoges efter Begjæring af Fogtmann, N. S. Larsen, Hansen Svendborg Amts 2den Valgfreds, Haastrop, P. Andersen, Dønnergaard, N. Nielsen, Hvid, Røhr, L. Peteresen, S. P. Christensen, Christiansen, Tang, Hansen Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds, Røed og Rasmussen, som nedenstaaende Liste viser,

vedtaget med 64 Stemmer mod 3.